Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına: Behice BORAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Neşet Kocabıyıkoğlu ● Yönetim Yeri. Gazi Mustafa Kemal Bulvarı 42/3, Maltepe-ANKARA ● İstanbul Bürosu. Piyerloti Cad. 21/3 A ● Yıllık Abone Bedeli: 55 TL. ● Baskıya hazırlayan: ÇIĞ Yayıncılık Ltd.Şti. Tel: 17 97 04 ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri



Sayı: 33
7 Temmuz 1978
250 Kuruş

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

Türkiye İşçi Partisi İlçe Kongreleri başladı

Merkez Yönetim Kurulu Kararıyla 30 Haziran'dan 27 Kasım'a kadar il ve ilçe kongrelerinin yapılması gerekiyor.

(Yazısı 3. sayfada)

Meclisler halk yararına hiç bir yasayı görüşmeden tatile girdi

Türkiye Büyük Millet Meclisi gündeminde bulunan birçok yasa tasarı ve teklifini görüşemeden ve bunlar arasında bulunan halk yararına yasaları gerçekleştiremeden tatile girdi. Millet Meclisinin gündeminde bulunan en önemli yasa tasarısı Asgari Geçim İndirimi idi. Bu tasarı muhalefet partilerinin Meclisi sürekli olarak engellemeleri ve iktidar partisi CHP ile bağımsızların da işi ciddi tutmamaları nedeniyle bir türlü ele alınamadı.

Bu yasa ile dar gelirli çalışanların ücret ve maaşlarında artan hayat pahalılığı karşısında çok az da kalsa bir artış olacaktı. Tüm çalışanlar ücret ve maaşlarında 300-500 liralık artış sağlayacak olan bu yasayı dört gözle beklemekteydiler.

AP,MSP ve MHP'den oluşan muhalefet partileri hükümeti hazırladığı yeni vergi tasarısı ile yetki kanunu tasarısına kesin olarak karşı oldukları için meclisleri çalıştırmama kararı almışlardı. Buna karşılık CHP ve bağımsızlar meclisin salt çoğunluğunu oluşturabildikleri halde bir çokmilletvekilinin devamsızlığı ve CHP içindeki parti çekişmeleri nedeniyle çoğu günler Millet Meclisinde çoğunluk sağlanamadı. Çoğunluk sağlanamayınca da halk yararına bir çok kanun tasarı ve teklifinin görüşülmesi Kasım ayına kaldı.

Meclisler bu dönem içinde iki önemli yasa tasarısını çıkarabildiler. Bunlardan biri tam gün çalışma yasası öteki de İnfaz Yasası idi. Bunun dışında CHP ve bağımsızlar hükümete verilen gensoru önergelerinde salt çoğunluğu sağlayıp Meclisin diğer oturumlarına eksik katılarak muhalefet partilerinin "Meclisi çalıştırmama" taktiğine de kolaylık sağlamış oldular.

Demokratik hakları kısıtlama girişiminden vazgeçilmelidir

● SEÇİMLERDEN ÖNCE BÜTÜN ÇALIŞANLARA SENDİKA HAKKINDAN SÖZEDEN CHP HÜKÜMET OLUNCU DERNEKLERE BİLE TAHAMMÜL EDEMEDİ.

● POL-DER'İN KAPATILMASINDAN SONRA SIRA TÜM-DER, TÜTED, TÖB-DER VE DİĞER DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİNE Mİ GELECEK?

HÜKÜMET HALKA SIRT ÇEVİRDİ

Uyguladığı ekonomi politikasıyla patronların gözüne giren hükümet işçi ve emekçi kitlelere sırt çevirdi. Kapitalizmin gelişmesi, ekonominin dar boğazdan çıkarılması için işçi ücretlerinin baskı altında tutulmasına çalışılıyor. Sendikal rekabet dolayısıyla aşırı ücret talepleri olduğunu, bunların önlenmesi gerektiğini söyleyen Başbakan Ecevit patronların öteden beri savunduğu bir isteği dile getirmiş oldu.

Halkın temel ihtiyaç maddelerinin fiyatlarındaki hızlı artışı önlemek için tedbirler alacağını vadeden hükümet ücretleri dondurmaya çalışıyor. Hızlı fiyat artışları işçilerin toplu sözleşmelerle sağladıkları artışları daha o anda alıp götürüyor. Ücret artışları fiyat artışlarının çok gerisinden gidiyor.

Kendisine temel görev olarak anarşiyi önlemeyi alan hükümet bu alanda da gereken tedbirleri almadı. Bütün saldırı ve cinayetlerin kaynaklandığı faşist örgütleri kapatmak yerine demokratik örgütler üzerinde baskı kuruluyor. Hiçbir hükümet demokratik hakları kısarak anarşiyi önleyemez.

Kitlelerin desteği olmadan faşist saldırıların karşısında durulamaz.

İşçiler, köylüler ve memurlar arasında Ecevit hükümetinin uygulamalarına karşı tepkiler büyüyor.

CHP'nin vaadlerini tutmaması karşısında işçi ve emekçi kitleler tek ve gerçek kurtuluşun sosyalizm olduğunu daha açık olarak görüyorlar.

POL—DER kapatılamaz

HÜKÜMET ÜLKÜ OCAKLARI VE DİĞER FAŞİST ODAKLARI KAPATACAĞINA POL-DER'İ KAPATIYOR.

MC döneminde polisler üzerindeki baskılara karşı direnmek için kurulan ve CHP tarafından da desteklenen POL-DER şimdi CHP Hükümeti tarafından kapatılmak isteniyor. Nitekim bu yoldaki ilk adım atıldı ve Ankara Valiliği POL-BİR'i de kapatıyoruz gerekçesi ile POL-DER genel merkezini kapattı. Gerekçe olarak POL-DER'in yasal haklarını korumak ve faşist baskıları protesto etmek için astığı izinli afişler gösteriliyor.

Ülkü Ocakları kapatılamazken hükümetin, POL-DER'i kapatmak istemesi demokratik güçler tarafından tepkiyle karşılandı. POL-DER'in faşist POL-BİR'le bir tutulması, polis içinde MHP militanı olarak çalışan, MHP bildirisi dağıtan, gizli bilgileri MHP'ye ve Ülkü Ocaklarına haber veren polisler durur, 12 Mart döneminin işkenceci başları önemli görevlere getirilirken demokratik haklarını kullanan ve polisin tarafsız, halkın polisi olmasını isteyen POL-DER'in kapanmaması için tüm demokratik güçler el ele vermeli, Demokratik örgütlere karşı baskıya son demelidirler.

GERЕКTİĞİNDE KULLANILACAK MADE IN M.H.P.

GEÇTİĞİMİZ GÜNLERDE ÜLKÜ OCAKLARINDA İLGİNÇ BİR DEMİRBAŞ EŞYA BULUNDU..

HÜKÜMET DÜŞEÇEKTİR. YORUMA GEREK YOK.... (VAR MI?)

DEMOKRATİK KURULUŞLAR

DÜŞMEDEN İNEBİLİRSEM BU SORUNLARA BİR ÇARE BULACAĞIM...

HEH! HEH! HEH!

AYNI GÜNLERDE MHP GENELBAŞKANI FAŞİZMİN İKDİDARA GELMEK İÇİN TEK YOLUNUN ANCAK BÖYLE "DEMİRBAŞLAR"LA GERÇEKLEŞEBİLEÇEĞİNİ AÇIKLADI...

MEMET

Meyva ve sebze fiyatlarının yanına yanaşmak olanaksız

Yazın ortasında geldiğimiz bahçelerde, tarlalarda, bostanlarda sebze ve meyveler alabildiğince bollaştığı halde fiyatların yanına yanaşmak mümkün değil. Üreticiden çok ucuza kapatılan sebze ve meyveler bir kaç el değiştirdikten sonra tüketiciye fahiş fiyatlarla yansıyor. Örneğin üreticiden 150 kuruşa alınan domates komisyoncu ve kabzımallar tarafından hallerde toptan 2 ile 8 lira arasında manava veriliyor. Manavlar ise özellikle büyük kentlerde bu domatesi tutturabildiği fiyata satıyor. Bazı semtlerde 15 liraya, bazı semtlerde ise 20 liraya satabiliyor.

Bu yıl Çukurova'dan gelen haberler karpuz ürününün aracı tarafından daha tarlada çok ucuza, kilosu bir liraya kapatıldığına ilişkin. Oysa biz bir karpuzu 15 liradan aşağı alamıyoruz. Diğer sebze ve meyvelerde de durum aynı. Üreticiden 75 kuruşa alınıp manava 2-3 liraya satılan kabak çok bol olduğu halde manavlarda 7.5 liradan aşağıya bulunmuyor. Kirazı ise bu yıl 25 liranın altında yiyen olmadı. Tüm Anadoluda en bol bulunan meyva olan kayısının fiyatı bile 30-40 lira arasında değişiyor.

Bütün bu aşırı fiyatlar, üreticinin ve tüketicinin soyulması örgütsüzlük ve denetimsizlikten oluyor. Aracıları ortadan kaldırıp halka ucuz gıda maddesi yedireceğini söyleyen hükümet sayıları çok az olan sebze ve meyva aracılarıyla mücadele edemiyor.

ONBEŞ GÜNDE BİR

Patlayan bombalar artan kârlar

Yazın şiddetli sıcaklarının yaşandığı bugünlerde siyasi ortam da gittikçe kızışıyor.

Hergün birkaç yere bomba atılıyor. Birkaç kişi kurşunlanıyor, yaşamını yitiriyor. Sağa sola tehdit mektupları gönderiliyor. Bu olayların failleri yakalanamıyor. Hangi güçler, hangi örgütler; hangi karanlık emeller için cinayetleri tırmandırıyor, terörü yaymaya çalışıyor?

Tetikleri çeken, bombaları atan tek tek kişiler kim olursa olsun, arasıra yakalanan sanıklar hangi örgüte üye olursa olsun bu tırmanışın arkasındaki güçler bellidir. Tırmandırılan olayların kimin işine yaradığı apaçık ortadadır.

Türkiye İşçi Partisi çeşitli yayınlarında bu konuyu açık olarak ortaya koydu. GÖREV defalarca yazdı. Dökülen kanlarla sermayenin artan kârı arasındaki ilişkiyi sergiledi. Emperyalizm ve büyük sermaye, sömürüsünü sürdürmek ve artırmak için demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmak istiyor. Faşizm, her zaman sermayenin 'gönlünde yatan aslandır.'

"Anarşi önlenmelidir" sözü hükümet ve muhalefet tarafından en çok tekrarlanan söz oldu. MC liderlerinin devlet içindeki olanaklarını yitirmesi, militanlarını ve yandaşlarını kaybetmeye başlamasından gelen panikleri açıkça görülmeye başladı. Hükümetin en yetkili kişileri, başbakan ve içişleri bakanı da "anarşi önlenecektir" diye hergün bir demeç veriyorlar. Cinayetlerin faşist örgütlerden kaynaklandıkları apaçık ortada olduğu halde bu odakların üzerine gitmekte tereddüt eden hükümet demokratik örgütleri kapatmaya çalışıyor. Katiller ortada dolaşırken "öldürülenleri tutuklayarak" anarşi önlenemez. 12 Mart döneminde sıkıyönetim komutanlığı yaptığı sırada okulların tuvalet kapılarını söktürerek asayiş sağlamaya çalışan İçişleri Bakanı Özaydınlı, şimdi de demokratik örgütleri kapatarak anarşiyi önlemeye çalışıyor. Bu kafayla herşey olunabilir ama asla demokrat olunamaz.

Türkiye'deki "Anarşi" olaylarının ilginç gelişmesi GÖREV'in bu sayısında "GANGSTER FİLMLERİNDEKİ GİBİ" başlıklı yazıda anlatılıyor.

GÖREV

Taşıma suyla değirmen dönmez



Yabancı şirketler petrol getirmeyince İstanbul benzinsiz kaldı

Türkiye'nin hızla artan petrol tüketimini karşılamak giderek önemli bir sorun haline gelmeye başladı. Her yıl dışardan ithal edilmek zorunda olan 14-15 milyon ton petrolün bulunması için çalınmadık kapı bırakılmadığı halde döviz sıkıntısı nedeniyle başarılı sonuçlar alınamıyor. Bunun en son örneği İstanbul'u bir haftadır etkileyen ve ulaşımı da bir ölçüde aksatan benzin darlığı oldu. Türkiye'nin petrol ihtiyacı için sürekli anlaşmalar yapılmadığından, geçici anlaşmalarla günlük durum "kurtarılmaya" çalışılıyor. Yapılan kredi anlaşmalarına rağmen elde nakit döviz bulunmadığı için yabancı şirketler petrol vermeye yanaşmayınca Türkiye petrolsüz kaldı.

Şimdilik alınan önlemlerle benzin darlığı giderilmiş görünüyor. Ama petrol sorununa kesin ve etkin bir çözüm bulunana dek Türkiye'nin hep böyle günlük girişimlerle ve önlemlerle gününü geçireceği biliniyor. Petrol tüketimi kısıtlanmadıkça, otomotiv sanayi disiplin altına alınmadıkça ve kentlerde toplu ulaşım sistemleri kullanılmadıkça Türkiye buna benzer bunalımlardan kurtulamaz.

Tam gün yasasından sonra hekimliğin ülke çapında sosyalleşmesi gerekir

Sağlık Personelinin Tam Gün Çalışmasıyla ilgili yasa Cumhuriyet Senatosundan da geçti. Yasa Cumhurbaşkanının onayı ve Resmi Gazetede yayınlanması ile yürürlüğe girecek. Cumhurbaşkanının yasa hakkında gazetemizin çıktığı günlerde bir karar vermesi bekleniyor.

Yasaya göre Devlet kuruluşlarında, üniversiteve Türk Silahlı kuvvetleri dahil, çalışan sağlık personeline muayenehane açmayıp ta gün çalıştıkları takdirde tazminatverilecek. Ama isteyen doktorlar çalıştıkları sağlık kuruluşlarından ayrılıp muayenehanelerinde çalışmayı sürdürebilecekler. Böylece de ikili bir sömürü olanağı ortadan kalkmış olacak.

Dünya sağlık örgütünün verilerine göre Türkiye'deki sağlık koşulları Meksika ve Hindistan gibi ülkelerle aynı düzeyde bulunuyor. Diğer alanlarda olduğu gibi bu konuda da şimdiye kadarki iktidarlarca alınmış bir tedbir ya yapılmış bir girişim yok. Durum böyle olunca yasanın yararı ortaya çıkıyor. Ancak Türkiye'de sağlık sorunun çözümü için bu yasanın yetersizliği de açık.

İnsanların sağlığınınancak sağlıklı bir ortamda yaşadıkları zaman var olabileceği de göz önüne alınırsa, sorunun boyutları daha da belirginleşir. Çevre sağlığı, konut sorunu, aydınlanma, beslenme, temizlenme gibi dahaçözümlenememiş sorunları halletmeden "sağlıklı bir sağlık politikası" oluşturmakta hemen hemen olanaksızdır.

kılçık

ESKİ HAMAM ESKİ TAS

İçişleri bakanı, 12 Mart'ın Sıkıyönetim paşası Özaydınlı önüne gelen demokratik örgütü kapatmaktan sözediyor. Anlaşılan hükümet demokratik hak ve özgürlükleri kısarak "asayiş" sağlamaya çalışıyor.

Hani bir zamanlar Milli Eğitim işlerini yürüten bir Osmanlı bakanı "Şu okullar olmasa eğitim işlerini gül gibi idare ederdim" demiş ya. Bizim hükümet hal o kafada anlaşılan.

Genç Öncü: "Yeni öğrenim yönetmeliği anti-demokratik hükümlerle doludur"

Faşist militanların MC döneminde Eğitim Enstitülerinde kazandığı konumu sürdürmek istemeleri yeni saldırı ve cinayetlere yol açıyor. Hükümetin tedbirlerde yetersiz kalışı faşist katilleri Eğitim Enstitülerinde cesaretlendiriyor. İlerici demokrat öğretmenler dövülüyor, yaralanıyor ve öldürülüyor. Hükümetin Eğitim Enstitülerinde Danıştay kararına rağmen bıraktığı faşistler öğrenim özgürlüğünü yok etmek istiyor.

Öğrenim özgürlüğünü sağlamak için çıkarılan biryönetmelik ise anti-demokratik birçok hüküm getiriyor. İşçi, köylü, öğrenci gençliğin örgütü GENÇ ÖNCÜ bu yönetmeliğe karşı çıktı ve Yönetmeliğin "siyasi partilerin, buna bağlı yan kuruluşların, ideolojik amaçlı dernek ve kuruluşların ya da sendikaların siyasi ve ideolojik görüşleri doğrultusunda eylem düzenleme'nin okuldan uzaklaştırmayı gerektirici husus sayar bölümü böle bu görüşü doğrulamaktadır. Bu, öğrencilerin temel demokratik hak ve özgürlüklerini ortadan kaldırıcı nitelikte olduğunu açıkladı.

Yönetmelikte ayrıca öğrencilerin faşist saldırılara karşı DİRENME ve MEŞRU MÜDAFAA HAKKI'nı yok edici hükümlerin bulunduğu da bildirildi.

ÇARK

Sendikalarda tasfiyecilik terkedilmelidir

Burjuvazi işçi sınıfına bir yandan cepheden saldırırken bir yandan da küçümsenmemesi gereken bilgi ve deneyimi ile işçi sınıfı içinde çeşitli oyunlar oynuyor.

Sendikal mücadeleyi önlemek, geriletmek için sarı sendikalar kurduruyor. Sarı sendikalar yetmeyince ilerici sendikalar içinde yeni oyunlara başvuruyor.

Burjuvazi bu kez daha gizli kapaklı, daha sinsice bir oyun tezgahlıyor. İşçilerin ilerici sendikalardaki birliğini bozmak, işçiyi işçiye düşman etmek, ilerici sendikalara güveni ve inancı sarsmak için, bu hareketin içine sızmış ajanlarını kullanıyor. Bu ajanlar, sendikalara yalnızca kendi dualarının okunacağı tekkeler gözü ile bakıyorlar. Ahmet ya da Mehmet iyi temsilci imiş.. İşçilerin çıkarlarını bir an bile satmamış, savunmazlık etmemiş.. Böyleleri için hiç önemli değil. Dürüst işçi önderleri ve işçiler, ağızları ile kuş bile tutsalar, bu çıkar gruplarının emrine itaat etmedikleri sürece düşman muamelesi görüyorlar sendika patronları tarafından. Sonunda gelip tasfiyeye dayanıyor iş. Sendikaları, her inanç ve düşünceden işçinin ortaklaşa çıkarları için ortaklaşa mücadele verdikleri örgütler olarak değil, kendi düşünceleri için dikensiz gül bahçeleri olmasını isteyenler, tasfiyeciliği geçerli bir yöntem olarak bol bol kullanıyorlar.

Ama hep böyle gidecek değil ya.. Bir de bakarsınız tasfiyelerden dili yananlar, güçlenip eski tasfiyecilerin karşısına dikiliverirler. Güçlendikleri oranda onlar da başlarlar tasfiyeye. Böylece sürüp gider. Herkes birbirini tasfiye etmeye çalışırken, gerçekte tasfiye edilen, işçiler arasındaki birlik, bütünlük ve sendikaya olan güven olur. Ne birlik kalır, ne inanç, ne de güven. O burjuvazinin ödünü koparan işçi sınıfının birliği, bu tasfiyecilik hastalığı yüzünden giderek zaafa uğrar.

Çözüm bellidir. Sendikal hareketin kuralları, ilkeleri vardır. Bu ilkeleri ve kuralları açıktan açığa çiğnemediği sürece bir tek işçi bile "gözünün üstünde kaşı var" diye tasfiyeye uğratılamaz. İlkeler ve kurallar çerçevesinde her görüş, her düşünce açıkça tartışılır. Kimse, sendikanın en yetkilisi bile olsa, görüş ve düşüncelerinden ötürü işçileri karşısına alamaz. Hiçbir işçi de yine görüş ve düşüncelerinden ötürü, meşru bir yönetimi tanımazlık edemez. Başına buyrukluk edemez.

Demokrasi, her zaman birliği sağlamanın ve korumanın yoludur. Demokrasi olmadan birlik de olmaz. Bunun için patronların ajanları birliği yoketmek için demokrasiyi dinamitlemekle işe başlıyorlar. "Demokratik kitle ve sınıf sendikacılığı" eğer boş bir sözcük değilse, hayata geçirilmelidir bir an önce. Bir an önce bu ilke, ilerici sendikal hareketin her alanında eksiksiz bir biçimde uygulanmalıdır.

Bugünün tasfiyecileri, yarının tasfiye edilenleri olur yoksa. O onu, bu bunu tasfiye etti derken, sonunda tasfiye edilen, işçi sınıfının hayati çıkarları olur. Eğer bunu istemiyorsak, işçiler olarak tasfiyeciliğe ve tasfiyecilere karşı çıktığımız gibi, demokratik merkeziyetçiliğe, demokratik işleyişe de var gücümüzle sahip çıkalım.

GÖREV

Uluslararası Çalışma Örgütü Türkiye'de işçi haklarına saldırıda bulunulduğunu açıkladı

ILO'NUN ÇALIŞMA RAPORUNA GÖRE TÜRKİYE'DEN BAŞKA ARJANTİN, ENDONEZYA, ETYOPYA, GİNE, HAİTİ, LİBERYA, ŞİLİ VE URUGUAY'DA DA İNSAN HAKLARI SÖZLEŞMESİNE AYKIRI DAVRANILIYOR.

Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO)'nın yıllık toplantısı nedeniyle yayınlanan bir rapora göre aralarında Türkiye'nin de bulunduğu dokuz ülkede işçi haklarına saldırıda bulunulmaktadır. Raporda bu ülkelerde işçi haklarını düzenlemek için girişimlerde bulunulması istenmiştir.

Uluslararası Çalışma Örgütünün raporunda Türkiye, Arjantin, Endonezya, Etyopya, Gine, Haiti, Liberya, Şili ve Uruguay'ın onaylamış oldukları halde, örgütün insan hakları sözleşmesine aykırı davrandıkları da bildirilmektedir.

Türkiye'nin, raporda yer alan ve halen çoğunda koyu bir faşizmin ve baskı yönetiminin yürürlükte olduğu bu ülkelerle birlikte sayılması oldukça düşündürücüdür ve "işçiler her türlü hakka sahiptir" diyenleri utandırması gerekir.

Uluslararası Çalışma Örgütü kararında haksız değil

Ceylanpınar Üretme Çiftliği'nde terör uygulanıyor

● YASAL HAKLARINI ALMAK İÇİN DİRENEN İŞÇİLERDEN 38'İ VE 2 SENDİKACI TUTUKLANDI. 59 İŞÇİ İŞTEN ÇIKARILDI.

4000 tarım işçisinin çalıştığı Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliğinde 6 aydır toplu sözleşme görüşmelerinden bir sonuç alınamaması üzerine işçiler direnişe geçtiler. İşçilerin direnişi karşısında bir devlet görevlisi olan işveren jandarmayı işçilerin üzerine göndermekte tereddüt etmedi. Askeri birlikler ve jandarma tarafından sarılan çiftlikte hakları için direnen 38 işçi ile 2 sendikacı tutuklandı. 59 işçinin ise işine son verildi.

Girişilen bu baskı üzerine işçilerin bir bölümü işbaşı yapmaya razı oldu. Jandarma baskısına ve işten çıkartılma tehdidine rağmen tarım emekçilerinin bir bölümü direnişlerini bir süre daha sürdürdüler.

Milletvekilleri, senatörler, yüksek dereceli devlet memurları ve onların yakınları için gerçek bir "Çiftlik" olan Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliğinde daha önce de işçilerin hak arayışları kanlı olaylara neden olmuştu. İşçi direnişleri her seferinde baskıyla, jandarma zoruyla önlenmiş ve işçiler adeta zorla çalıştırılmışlardı. Ceylanpınar'da "ekinler biçilmezse 250 milyon lira zarar olur" gerekçesi altında bir yandan işçi hakları verilmezken bir yandan da tarım emekçileri jandarma kuşatması ve işten çıkarılma tehdidi altında çalışmaya zorlanıyor. Ve bu durum "özgürlükçü" olduğunu ilan eden bir hükümet döneminde oluyor. Unutmamak gerekir ki Ceylanpınar halkı her türlü zorbalığa, jandarma ve komando baskısına karşı demokratik haklarını savunmakta kararlıdır. Devlet üretme çiftlikleri devleti sömürenlerin yağmaladıkları "Devlet çiftliği" değil, halkın yararlanabildiği kuruluşlar olmalıdır. Ceylanpınar'da tutuklanan, işinden atılan ve zorla çalıştırılan 4 bin tarım emekçisinin mücadelesi biraz da bunun içindir. GÖREV tüm Devlet Üretme Çiftliklerinde mücadele veren emekçilerin yanındadır.

Kademoğlu sabun fabrikası işçileri sendikal hakları için direnişe geçtiler

50 nin üzerinde işçinin çalıştığı Kademoğlu Sabun Fabrikasında, yıllardan beri işçiler en ilkel koşullarda çalışıyorlardı. Sendikaları yoktu, hiçbir sosyal güvenceleri yoktu. 200-250-300-350 arasında değişen haftalık alıyorlardı. 20 yıl çalışmış en iyi ücret alan ustabaşının ise haftalığı 450 lira idi.

Sömürünün en iğrenciyle karşı karşıya olan işçiler, gün ışırken evlerinden kalkıyor, karanlık vakitlere kadar, köle gibi çalıştırılıyordu. Daha önce zaman zaman sendikalaşma çabası içine giren işçilerde hemen işten atılıyordu.

Küçük işyeri olduğu için, bağlı bulundukları gıda işkolundaki sendikalar pek ilgilenmiyorlardı.

Bilinç düzeyi diğerlerine göre daha ileri olan, öncü durumdaki, kararlı bir grup işçi sendikalaşma çabalarını başlattılar. (DİSK Gıda İş) Bir taraftan işçiler arasında sendikalaşma fikrini ve kararlılığını yayarken, diğer taraftan da sendikaya gidip gelmeye sendikacıları zorlamaya başladılar. Sonunda işçilerin tamama yakın bir bölümünü sendikaya kaydetmeye başardılar. Kıyamet bundan sonra koptu. Hemen o günlerde patron 35 işçinin işine son verdi. 35 işçiyi sokağa attı. Bunun üzerine işçiler fabrika kapısında direnişe başladılar. Çoğunluğunu çocuk işçilerin ve kadın işçilerin oluşturduğu Kademoğlu Sabun Fabrikası işçileri mücadelelerinde kararlılar. Şimdi hep birlikte şu sloganı haykırıyorlar: "Sendika hakkımız, söke söke alırız."

Kademoğlu Sabun Fabrikası işçilerinin durumları şimdi mahkemede. 30 Haziran Cuma günü yapılan mahkemeleri daha geri bir tarihe bırakıldı. Mahkeme ne zaman neticelenir bilinmez. Fabrika kapısında işçilerin direnişi sürüyor. İşten atılanların işe geri alınmaları için. Sendika hakkı için.

Çanakkale Truva Deri Sanayii patronu lokavt uyguluyor

● TİP ÇANAKKALE İL ÖRGÜTÜ YAYINLADIĞI BİLDİRİDE İŞÇİLERİN SENDİKALARINA SAHİP ÇIKMALARINI VE YASA DIŞI BASKILARA BOYUN EĞMEMELERİNİ SÖYLEDİ.

Çanakkale'de Truva Deri ve Giyim Sanayi patronunun işçiler üzerindeki baskıları giderek artıyor. Son olarak işçilerin örgütlenip sendikal haklarını almak istemeleri üzerine patron bir bölüm işçiyi ücretsiz izinli sayıp gizli lokavt uyguladı. Daha önce de patronun bazı işçileri ücretli izin adı altında işten çıkartma girişimi karşısında sendika gereken girişimlerde bulunmuş ve bu işçilerin geri alınması için patrondan söz almıştı. Fakat gerek bu söz ve gerekse diğer bazı haklarla ilgili olarak verilen sözler tutulmadı. Böylece sermaye sınıfının verdiği sözde ne derece dürüst olduğu bir kez daha kanıtlanmış oldu.

Patronun bu tutumu karşısında bazı işçilerin istifa etmeleri haklarından vazgeçmeleri anlamına geleceğinden sendika vargücüyle işçileri bu kararlarından vazgeçirmeye çalışıyor. Bu amaçla TİP il örgütünce yayınlanan bir bildiride de işçilerin sendikalarına sahip çıkmaları ve patronun oyununa gelmemeleri istendi.

TİP örgütünün Truva Deri ve Giyim Sanayi işçilerine yayınladığı bildirinin son bölümü şöyle:

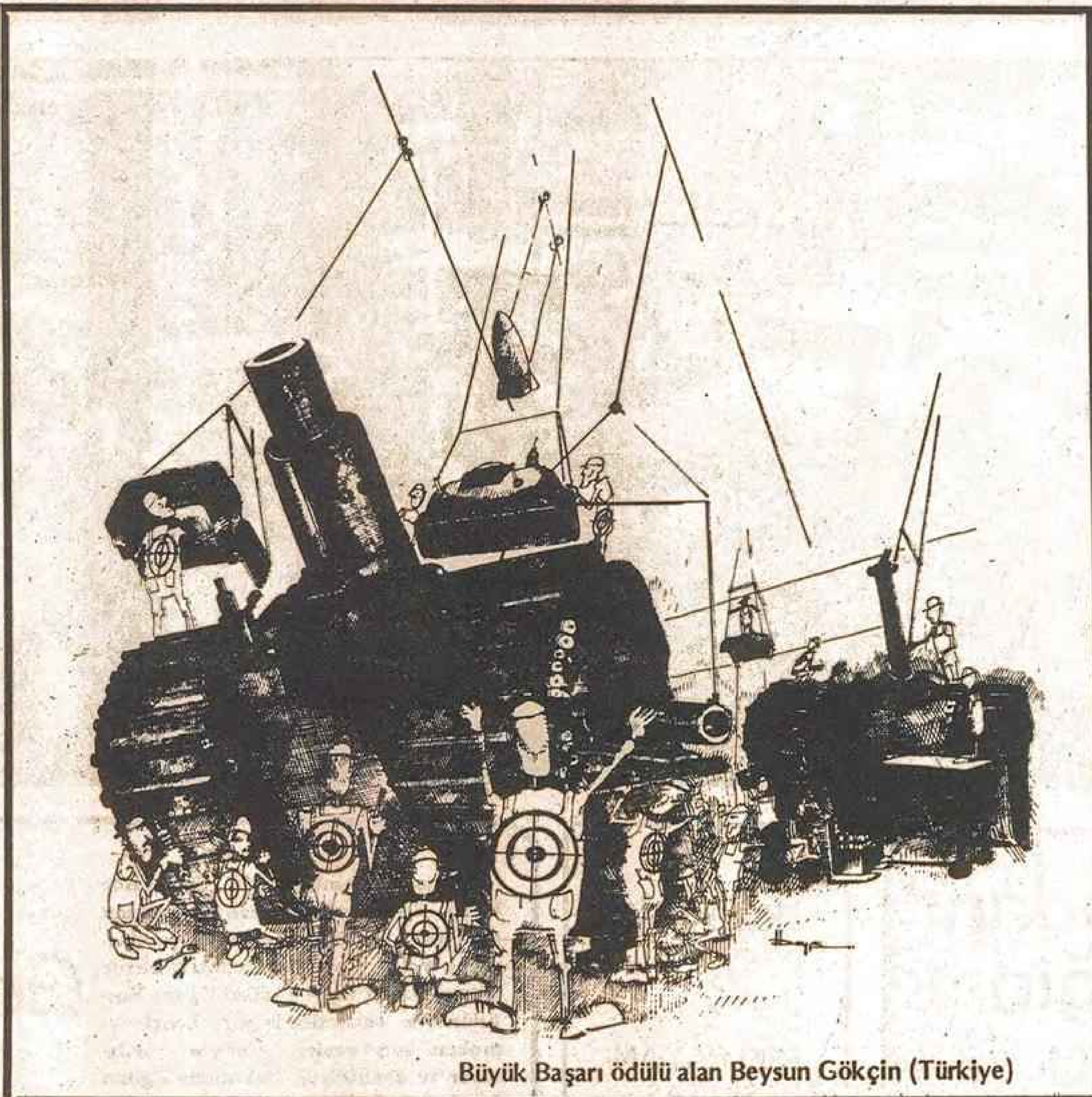
"İşveren tarafından daha önce süresiz ve ücretsiz izinli sayılan bazı arkadaşlarımızın işyerinden istifa ederek ayrıldıklarını öğrenmiş bulunuyoruz. Bu arkadaşlarımız istifa ederken işten ayrıldıklarında kazanmış oldukları Kıdem Tazminatı ve Fazla Çalışma Ücretlerini alamıyacaklarını bilmeleri gerekir. Bu nedenle işyerinden istifa ederek ayrılma, en son düşünülecek bir çözüm olmalıdır. Buna rağmen bazı arkadaşlarımız istifa ederek işten ayrılmayı düşünüyorlar ise önce Sendikaya vekalet etmeleri bu kanalla işyerinden Kıdem Tazminatlarını ve diğer haklarını almaları en doğal haklarıdır.'

HASAN USTA NASREDDİN HOCA ŞENLİKLERİNDE

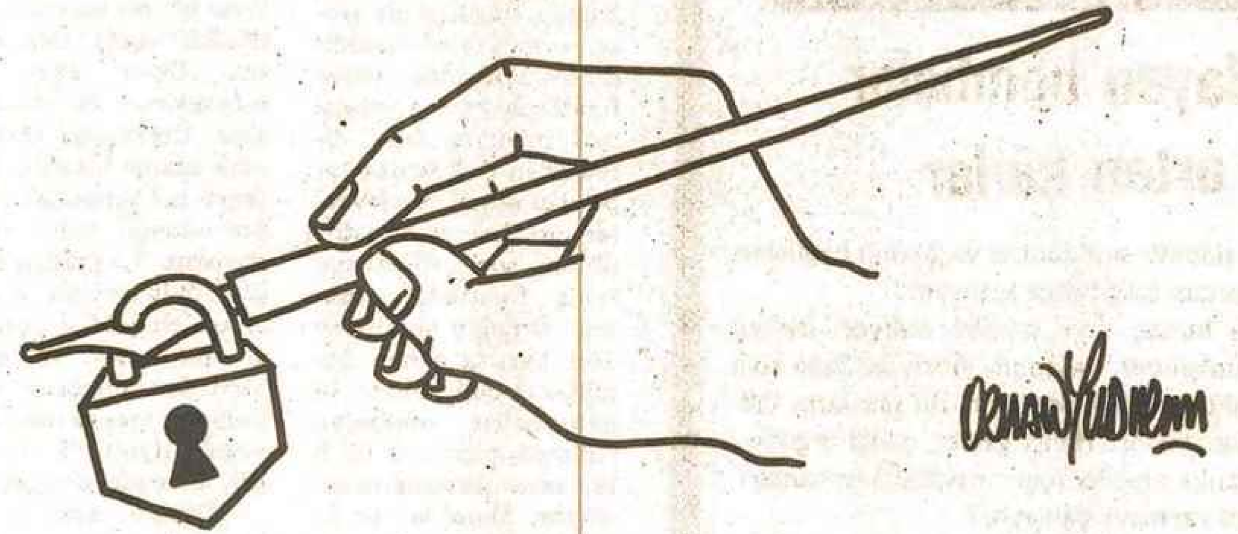


1978 Nasrettin Hoca Şenliği Yapıldı.

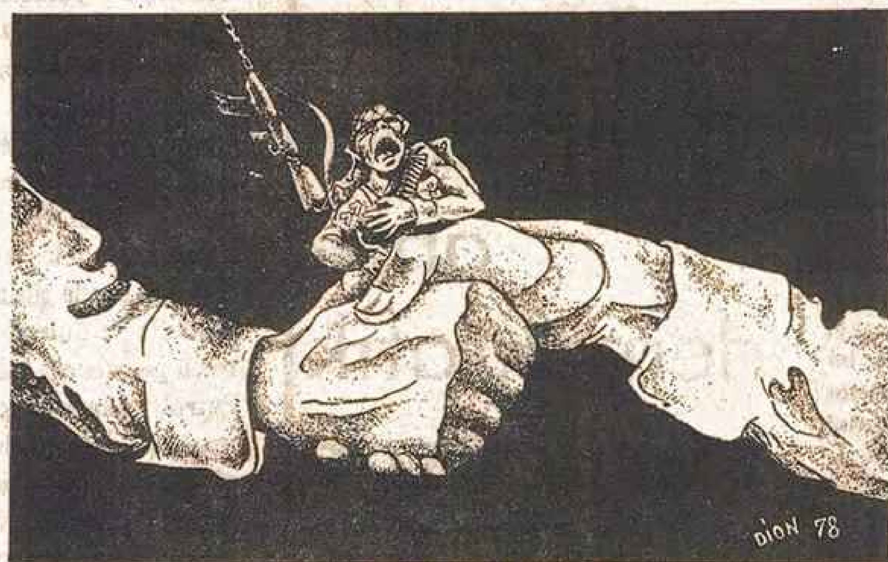
Şenlik içinde düzenlenen Uluslararası Karikatür Yarışmasında büyük ödülü Beysun Gökçin kazandı. Başarı ödüllerini de Haslet Soyöz ve Mustafa Doğruer'le birlikte Polonya, Bulgaristan ve Romanya'lı karikatürcüler aldılar.



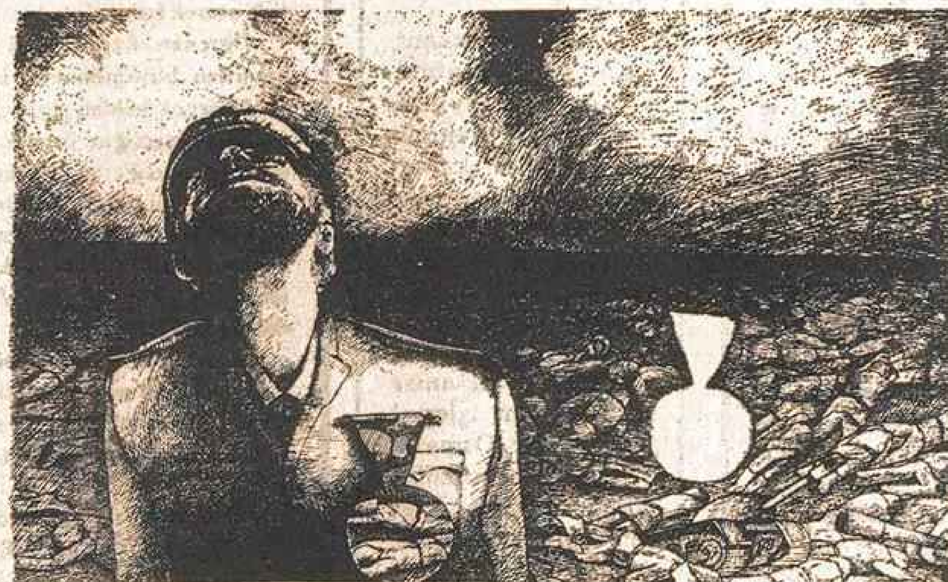
Büyük Başarı ödülü alan Beysun Gökçin (Türkiye)



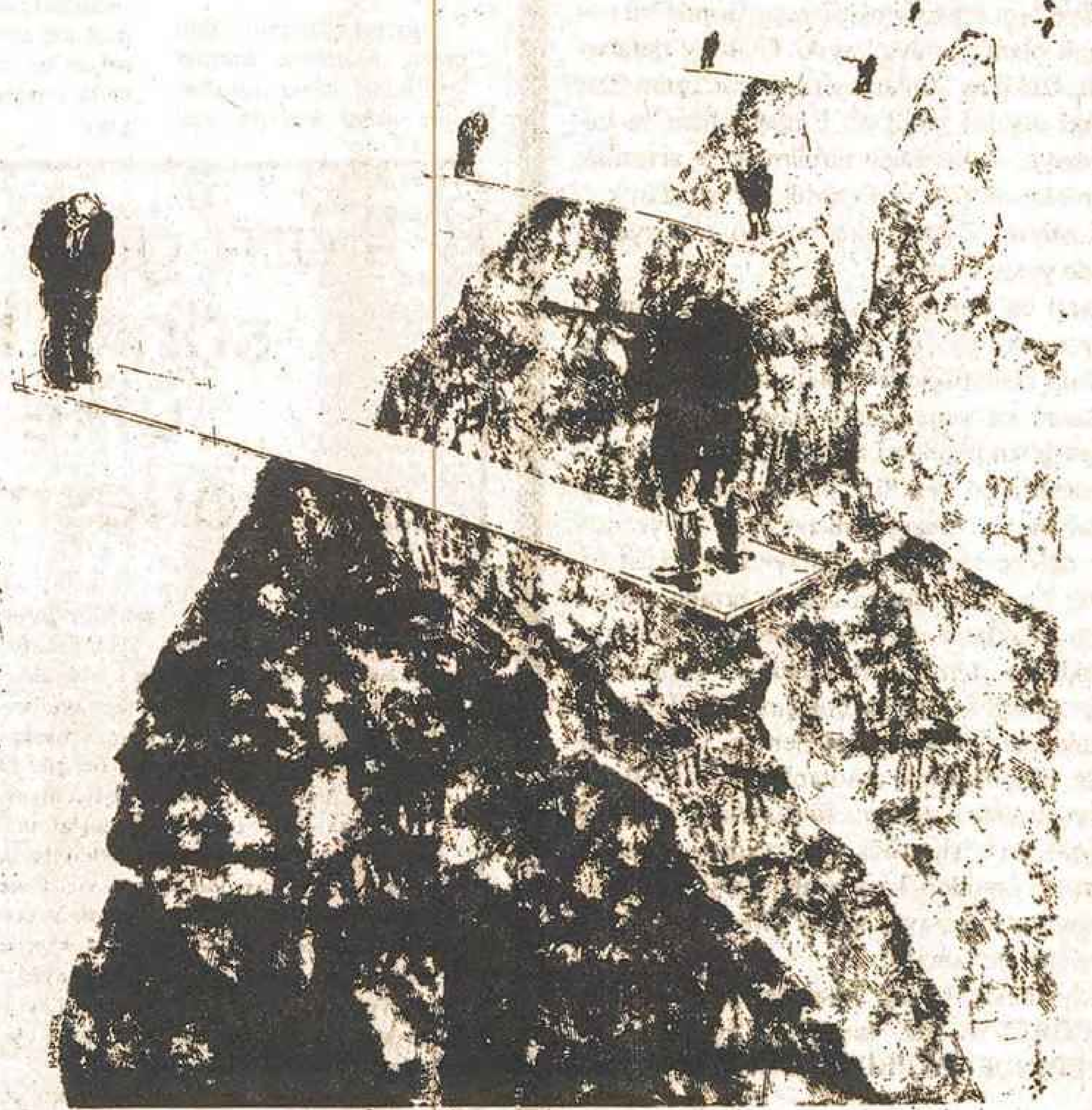
Gazeteciler Cemiyeti ödülünü alan Orhan Yıldırım (Türkiye)



Politika Gazetesinin ödülünü alan Slavoljub Ignjatoviç (Yugoslavya)



Gırgır Dergisinin ödülünü alan İbrahim Güngör (Türkiye)



Başarı ödülü alan Janusz Kapusta (Polonya)

BAŞAK

sarı kooperatifçilik

Geçtiğimiz hafta içinde "Dünya Kooperatifçilik Günü" kutlandı. Sosyalist ülkelerle birlikte kapitalist ülke kooperatiflerinin de üye olduğu uluslararası örgüte geçen yıl Türkiye kooperatifleri de üye olmuşlardı. Sosyalist ülkelerde ve kapitalist ülkelerde kooperatiflerin her zaman aynı yapıda örgütler olmadığını daha önceki bir yazımızda ele almıştık.

Kapitalist ülkelerde üretim kooperatiflerinin kapitalist sisteme hizmet etmek, sistemi ayakta tutmak için kullanıldığı çok sık rastlanan birşeydir. Bugün Türkiye'de de halk yararına olmak bir yana halkı sömürmek için kooperatiflerden yararlanıldığı görülmektedir. Kırsal alanda yoksul köylüler ve küçük üreticileri sömürmek ve baskı kurmak için kurulmuş nice kooperatif var. Bu tür kooperatiflerde üye durumunda olan üreticilerin hiçbir söz ve denetim hakkı yok. Yönetimi elinde tutan sömürücüler kooperatifi bir sömürü aracı olarak, "şirket" olarak işletiyorlar.

Kooperatiflerin toplumun yararına olup olmadığının önemli ölçülerinden biri bu. Büyük mülk sahiplerinin mi yoksa gerçek küçük üreticilerin mi yönetim ve denetimde bulunduğuna bakmak gerekiyor. Demokratik bir işleyiş bulunmayan kooperatifler bir sömürü aracı olmaktan başka işe yaramazlar.

Diğer önemli bir ölçü de üretim araçlarının toplumsal mülkiyetine doğru bir gelişmeye yardımcı olup olmamaktır. Hem işleyişi hem de içeriği bakımından toplumsal bir öz taşıyan kooperatifler herzaman sosyalistlerin savunduğu, gerçekten halkın yararına olan örgütlenmelerdir. Kooperatifleri yalnızca bir üretim örgütlenmesi olarak görmek eksiktir. Sosyal içeriğe kavuşmamış, üyeleri arasında ortaklaşa çalışmayı, ortaklaşa üretim yapmayı ve dayanışmayı geliştirmeyen kooperatiflerin kapitalist sistemi ayakta tutmaya yaramaktan başka bir görevi olamaz.

Türkiye'de de kooperatiflerin bu tür yozlaştırılması, "sarı kooperatifçiliğin" uzun yıllar iktidarlar tarafından desteklenerek geliştirilmesi küçük üreticileri örgütlenmeye karşı kuşkulu olmaya, uzak durmaya itmiştir.

Şimdi bu tür birçok "sarı kooperatifde" küçük üreticiler demokratik bir işleyiş için, üreticilerin gerçekten söz ve karar sahibi olabilmesi için mücadele ediyorlar. Bu örgütlerin başına çöreklenmiş sömürücüleri alaşağı etmeye çalışıyorlar. Bu çabalar boşa gitmeyecek elbette. Kooperatifçiliğin gerçek bir içeriğe kavuşması sömürüyü sınırlayarak, küçük üreticilerin yaşam düzeylerini yükseltirken, sosyalist Türkiye'ye doğru atılmış adımlar olacak.

Gündüz MUTLUAY

Arjantin halkını futbolla uyuttuğunu sanıyor



Arjantin'in kupayı alması kanlı iktidarın ömrünü uzatmayacak

Dünya Futbol Kupası Arjantin'in şampiyonluğu ile bitti. Bu dünya kupasında futbolun siyasal iktidarlar elinde geniş kitleleri uyutmak için etkin bir araç olarak nasıl kullanıldığını gördük. 25 gün boyunca milyonlarca insan Arjantin'de ve bir çok ülkede uygulanan faşizmi unutarak televizyonlarının başında maçları izledi. Gazeteler de şampiyona süresince yalnızca maçlardan söz ederek Arjantin'deki kanlı askeri cunta ve uygulamalarıyla ilgilenmedi.

Kupayı, girişilen çeşitli entrikalarla Arjantin'in kazanması sağlandı ama Arjantin halkının cunta lideri general Videla final maçında stada girerken ve kupayı verirken faşist generala karşı gösterdiği sessiz protesto oldukça anlamlıydı. Bu protestodan da anlaşıldığı gibi Arjantin halkı futbolla ve sahte şampiyonlukla uyutulamayacak.

Şampiyonluk faşist cuntanın ömrünü uzatmaya yetmeyecek.

Ecevit'in Sovyetler Birliği'ne yaptığı gezi, ekonomik bunalımdan çıkmak için bir arayıştı

Sovyetler için ise Barış ve silahsızlanma isteklerinin vurgulanışı oldu

Ecevit, Sovyetler Birliği gezisi sırasında Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik bunalımın atlatılabilmesi için mümkün olan en yararlı yardımların kopartılması için çalıştı. Bunu yaparken de, Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında, bazı çevrelerce siyasal yakınlaşma olarak nitelenebilecek adımların mümkün olduğunca göze batmamasına dikkat etti.

Ecevit, Moskova gezisine başlamadan önce Ankara'da Sovyetler Birliği'nin TASS ajansına verdiği demeçte, dünya barışının komşu ülkeler arasında karşılıklı güven ortamının yaratılması ile kökleşeceğine inandığını söyledi. "Ülkelerimiz ayrı paktlara ve farklı toplumsal sistemlere bağlı olabilir. Ancak bu husus, dostluk ilişkilerimizin gelişmesini asla etkilememelidir." diyen Ecevit, daha sonra kendi düşüncesine göre dünya barışının nasıl sağlanabileceğini de şöyle açıkladı:

"Kanımca, bu ortam iyice yerleştikçe, paktların farklı sistemleri artık birbirlerine düşmanlık karakterini taşımaktan vazgeçecek ve gelecekte denge sağlanılması için bir araç haline gelecektir."

Ecevit, daha sonra hemen Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki ekonomik ilişkilere geçerek, bu ilişkilerin geliştirilmesine büyük önem verdiğini vurguladı. Gerçekten de, Sovyetler Birliği gezisi sırasında Ecevit sürekli ekonomik ilişkiler üzerinde duracak ve bu alanda "önemli katkılar" konusunda bir dizi anlaşmanın imzalanmasını sağlayacaktı.

Ecevit, barış umutlarını komşu ülkeler arasında yaratılacak karşılıklı güven ortamına ve ileride belirsiz bir tarihte NATO ve Varşove paktlarının "düşmanlık karakterini taşımaktan vazgeçmelerine" bağlarken, Sovyetler Birliği Bakanlar Konseyi Başkanı Aleksi Kosigin, Türk Başbakanının Moskova'ya geldiği ilk gün şu konuşmayı yapıyordu:

"Halkların geleceği silahlanmada değildir. Silahlanma yarışı politikasının bir geleceği yoktur, çünkü bu politika yapıcı hedeflere, ekonomik ve toplumsal ilerlemeye hizmet etmez. Oysa ki, bu ilerleme olmadan, insanlığın, uygarlığın gelişmesi düşünülemez. Halkların geleceği, gittikçe genişleyen uluslararası işbirliğinde, sözün en geniş anlamı ve kapsamı içinde insanların yaşam koşullarının geliştirilmesi için gittikçe artan çabaların birleştirilmesindedir."

Ecevit, "bazı çevreleri tedirgin etmemek için" olsa gerek, tekelci sermayenin, uluslararası dev sanayi kuruluşlarınca körüklenen silahlanma yarışının nasıl durdurulacağı ve NATO'nun sosyalist ülkelere düşmanlık gütmekten nasıl vazgeçeceği sorularını yanıtlamamayı yeğledi. Oysa aynı Ecevit, daha iki hafta önce Washington'daki NATO zirve toplantısında, "Artan Sovyet tehdidi karşısında daha çok silahlanmayı" öngören NATO bildirisine imzasını atmaktan çekinmemişti.

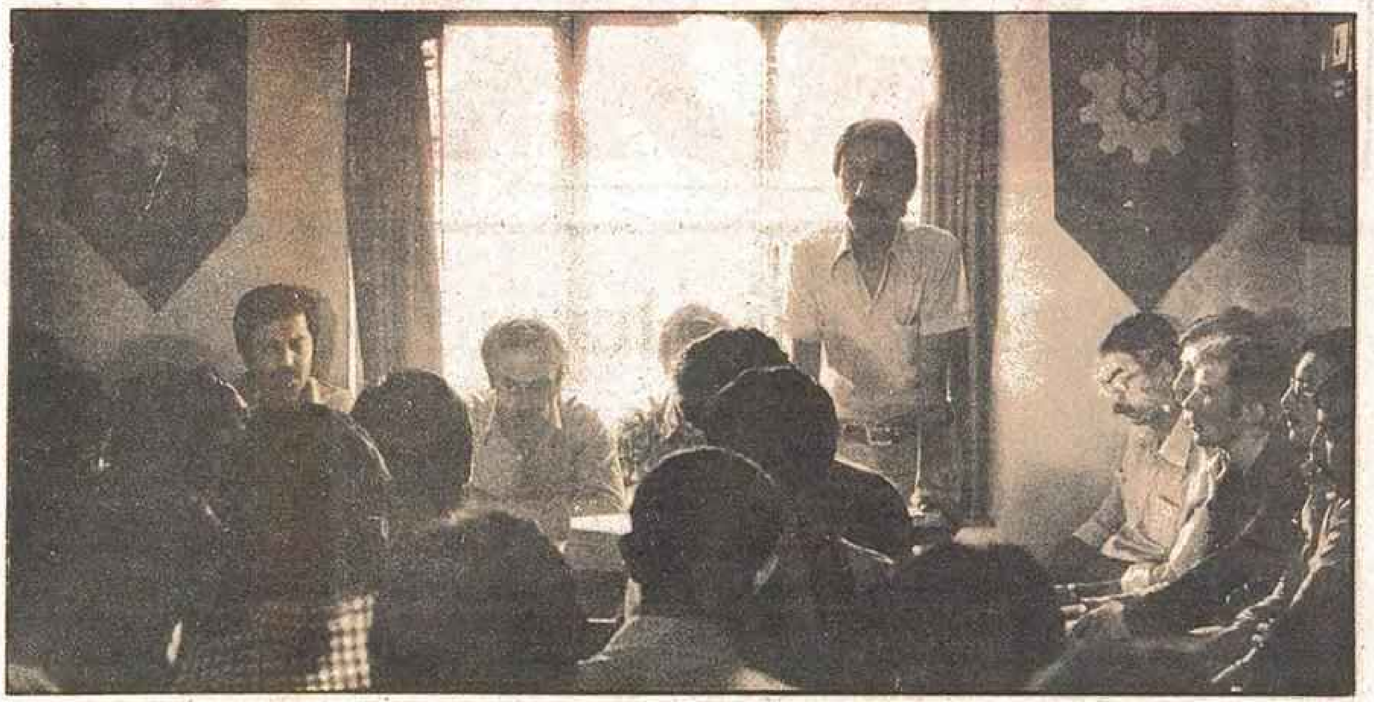
Bu kez de Moskova'da "genel ve tam silahsızlanmayı amaçlayan girişimleri desteklemek ve bunlara olumlu katkıda bulunmaya çaba göstermek," kaydını getiren Siyasal Belge'ye imzasını atıyordu Ecevit.

Tüm bu çelişkilere ve belirsizliklere rağmen Ecevit'in Sovyetler Birliği gezisi dünya barışı için yeni bir adım, Sovyet ve Türkiye halkları arasındaki ilişkilerin yakınlaştırılmasında yeni bir gelişme oluşturmuştur. Moskova'da imzalanan anlaşmalar Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında ekonomik ve kültürel açılardan yeni bağların kurulmasını öngörmektedir. Marshall yardımının Türkiye'ye girişinden beri 30 yıldır anti-komünizm propagandası ile beyinleri yıkanan kitleler için, bu yakınlaşma, hiç kuşkusuz yeni bir aşama oluşturacaktır. Belki de dünya barışı Ecevit'in dediği gibi komşu ülkeler arasında bir güven ortamı yaratmak ve karşılıklı askeri paktların birbirlerine düşmanlık gütmekten vazgeçmeleriyle değil ama, halkların birbirlerini daha iyi tanıması, kitlelerin bir avuç zorba azınlığın boyunduruğundan kurtularak, kendilerine en iyi geleceği sağlayacak "toplumsal sistemi" seçmeleri yoluyla gerçekleşecektir.

Sovyetlerle yapılan anlaşmalar

* Üç yıl vadeli ve iki ülke arasındaki ticaret hacmini yüzde 200 ilâ 300 arttırmayı öngören ticaret antlaşması
* Sovyetler Birliği'nin Türkiye'ye 3 milyon ton petrol satışını öngören anlaşma
* Petrol karşılığında Türkiye'den bazı tarımsal ve sanayi mallarının ithali için verilen garanti
* Karadeniz kıta sahanlığı antlaşması
* Türkiye'deki bazı sanayi yatırımları için Sovyetler'in verdikleri destek garantisi
* Siyasal belge
* Kara ve deniz yolu taşımacılığı konusunda imzalanan antlaşma
* Yenilenen kültür antlaşması

TİP KONGRELERİ BAŞLADI



Şişli Kongresinde konuşan Dinçer Doğu "Kitleler CHP' den umut kesiyor"

Merkez Yönetim Kurulu kararıyla 30 Haziran'dan 27 Kasım'a kadar ilçe ve il kongreleri yapılacak. İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin kurtuluşu için yürütülen mücadelede örgütün bugüne kadarki çalışmalarını değerlendirecek ve önümüzdeki döneme ilişkin kararlar alacak olan kongrelerin ilki 1 Temmuz Cumartesi günü Üsküdar ve Adalar ilçelerinde yapıldı. Pazar günü ise Eyüp ve Şişli kongreleri yapıldı.

Şişli ilçe kongresinde bir konuşma yapan Merkez Yönetim Kurulu üyesi Dinçer Doğu Türkiye'nin içinde bulunduğu ortam ve bu ortamda Partililere düşen görevler üzerinde durdu.

İşçi sınıfının politik ve sendikal mücadelesinde uzun yıllardır onurlu bir mücadele sürdüren eski Kimya-İş Sendikası Genel Başkanı Dinçer Doğu özetle şunları söyledi:

"En gerici burjuva partilerinin oluşturduğu MC'nin yerine iktidar olan CHP hükümeti de kapitalizmin çözümsüzlüğü içinde bocalamaktadır. Kapitalist sistem içinde kalındıkça sömürü devam edecektir. Günümüzde geri kalmış ülkelerin kapitalist yoldan kalkınıp gelişmiş ülkeler düzeyine ulaşması mümkün değildir. Kapitalizm geniş kitlelere baskı ve sömürüden başka çözüm getirmiyor. CHP'nin bulduğu çözüm de sendikal özgürlükleri kısmak, ücretleri dondurmak oluyor.

"CHP hükümetinin politikası, kendi partisinin tabanı, CHP'yi desteklemiş kitleler tarafından da onaylanmıyor, tepki ile karşılanıyor. İşçi ve emekçi kitleler CHP'den de "umut" kesmekte, yeni bir arayış içine hızla girmektedirler. Kapitalizm içinde burjuva partilerinin işçi ve emekçiler için hiçbir zaman gerçek umut olamıyacağı açıkça kavranıyor. Sosyalizm için mücadele safları güçleniyor. Partimizin üye kazanma hızının artması, örgütlerimizdeki gelişme bunun somut işaretleridir. Bu süreç hızlanarak devam edecektir. Partimiz kitlelerle sağlam bağlar kurarak, kitle gücünü arttırarak mücadelesini sürdürmektedir. Bu yolda önümüze çıkan bütün engelleri aşmasını, her türlü oyunu bozmasını bileceğiz.

"Düzenden kopmakta olan işçi ve emekçi kitleleri kapitalist sistem içinde tutmak için burjuvazi her türlü yolu denemektedir. Faşist Hareket partisinin sahte sol sloganlarla ortaya çıkması, emperyalizme ve kapitalizme karşı görünmesi bundandır. Maocuların İşçi Köylü Partisi adıyla ortaya sürülmeleri bundandır.

"işçi ve emekçi kitlelerdeki arayışı, sola açılmayı önlemek, Türkiye İşçi Partisi'nin önünü kesmek için yeni engeller bulunmaya çalışılacaktır. Sol hatta sosyalizm adına hareket eden icazetli ve güdümlü bir yeni parti kurulması gündeme getirilmek isteniyor. Sendikal harekete dayanarak güçlü gösterilmeye çalışılacak bu türden girişimler bugün ya da yarın, ama çok geç olmayan bir zamanda silinip giderler. Sendikalara ekonomik, demokratik görevleri aşarak politik örgüt işlevini yüklemenin yanlışını daha dün yaşadık. Sedikalardan parti yaratmak, sendika yöneticilerini işçi sınıfı hareketinin politik mücadelesinin de doğal yöneticileriymiş gibi görmek çoktan mahkum edilmiş, çıkmaz yol olduğu ortaya çıkmış düşüncelerdir, yöntemlerdir.

"1962'lerde TİP'in önünü kesmek için Türk-İş yöneticileri "Çalışanlar Partisi" kurmaya çalıştılar. Başaramadılar. Oyunları çabuk bozuldu. Bu türden hesapların boşa çıktığı yakın tarihimizde çok görüldü. Bundan sonra da görülecek. Bilimsel sosyalizmden sapmalara, anti-sovyetizme, anti-komünizme işçi sınıfı hareketi içinde yer yoktur.

"Partimizin örgütlenmesi, kitle gücünü hızla artırması için her günkünden daha fazla mücadele etmeliyiz. Bütün güçlerimizi cepheye sürmeliyiz. Yeni zaferler kazanmak için bütün şartlar uygundur. Ve mutlaka kazanacağız."

Karataş zamanında TRT'ye alınan MHP eğilimlileri CHP'nin Genel Müdürü yasallaştırdı

12 MART VE MC DÖNEMLERİNİN DEĞİŞMEZ GENEL MÜDÜR YARDIMCISI CENGİZ TAŞER GENEL MÜDÜR OLUNCA İLK İŞ OLARAK YASA DIŞI YOLLARLA KURUMA ALINMIŞ OLAN MHP'LİLERİN İŞTEN ATILMAYACAKLARI VAADİNDE BULUNDU.

Ecevit Hükümeti İsmail Cem sorununu çözümledikten sonra TRT gibi önemli bir kurumun başına ilginç bir kişiyi getirdi. 12 Mart ve MC dönemlerinin değişmez genel müdür yardımcısı Cengiz Taşer TRT Genel Müdürü oldu. 12 Mart döneminde TRT'nin koyu bir faşist baskı altına girmesinde ve ilerici programcıların kurum dışı bırakılmasında ya da bir bölümünün cezalandırılıp, sürülmesinde Genel Müdür yardımcısı olarak önemli rolü bulunan Taşer, Karataş döneminde de kuruma alınan binlerce MHP militanının girişlerinde imzası olan bir kişidir.

Cengiz Taşer göreve gelir gelmez, "Karataş döneminde alınan MHP eğilimlilerin yasal olarak alındıklarını, bu nedenle bunların işlerine son verilmesinin söz konusu olamıyacağını, belirtmiştir. Yani böylece yasa dışı olarak TRT'ye alınan bu militanları yasallaştırmış olmaktaydı.

YABANCI DİZİLER

Genel Müdür tarafından böylesine korunan TRT'deki faşist unsurlar hemen TRT-Bir adıyla bir "ülkücü" dernek kurup örgütlenmekte gecikmemişlerdir. Özellikle, teknik kesimde sayıca çoğunluğu bulunan MHP militanları böylece TRT içinde varlıklarını sürdürmenin ve genel müdürün de hoşgörüsü ve aolaylı desteği ile eskiden olduğu gibi terör yaratmanın hesaplarını yapmaktadırlar.

Bütün bu gelişmelerin yanısıra TRT yayınları gerek öz ve gerekse biçim yönünden kalitesizliğini ve beyin yıkayıcılığını sürdürmektedir. Halkı bilinçlendirici, eğitici yerli yapımlar pek görülmezken sayıları azalmakla birlikte yabancı yapımlar ve dizi filmler bütün çirkinlikleri ile TRT'yi, gericiliğin ve yoz bir kültürün yayılmasına aracılık eden bir kurum haline getirmiştir.

REKLAM YAYINLARI

Reklam yayınları ise artık izlenmesine olanak bulunmayan bir düzeye çıkmıştır. Televizyon yayınları içinde toplam reklam yayınlarının oranı yüzde 5 ile 6.5 arasında değişirken eğitim yayınlarının oranı yüzde 3 e bile ulaşmamaktadır. Bu da TV'nin kuruluşundaki temel amaçlardan biri olan "Eğitim ve kültürün gelişmesine yardımcı olmak" işlevinin ne denli gözardı edildigini, unutulduğunu göstermektedir.

HABERLERİN DURUMU

Habercilik konusunda da TRT halk kitlelerini yanıltmakta ve dünya olayları konusunda yabancı haber kaynaklarının süzgecinden geçmiş haberlerle seyircileri oyalamaktadır. Ecevit in Şemdinli gezisine ilişkin haber filmini büyük olanaklar kullanarak yayına yetiştirir, ikinci film yetişmediği için aynı filmi ikinci kez oynatırken, birçok önemli olay ve demokratik kitle örgütlerinin eylemlerinden tek satır olsun söz etmemektedir. 12 Mart ve MC döneminde geçerli olan sansürcülük aynı hızla sürmektedir.

Büyük paralar ödenerek satın alınan yoz yabancı diziler Türk halkı üzerindeki mutsuzluk, güvensizlik, tedirginlik ve Amerikan hayranlığı gibi öğeleri sürekli kışkırtarak ve izleyenleri gerçeklerden uzaklaştırıp düş dünyasına sürükleyerek yayınlarını sürdürmektedirler.

Evrensel nitelikler taşıyan kaliteli yabancı yapımlar yerine yeni kalitesiz dizilerin satın alındığı ya da alınacağı övünülerek duyurulmaktadır.

DENETİM

Denetim mekanizması bütün çağ dışı etkinliği ile yapımcıların üzerinde 'demoklesin kılıcı" gibi sallanıp durmaktadır. MC döneminden kalma sansürcüler görevlerini sürdürmektedirler. Bu yapı içinde yapımcılar da işleri serip "program yapamıyoruz" kolaycılığını seçmişlerdir.

TRT'deki bu gidişe son verilmeli ve kurum demokratik işleyişin geçerli olduğu, halkı bilinçlendirici, eğitici ve yol gösterici programlar yayınlayabilecek etkin bir işlerliğe kavuşturulmalıdır.



Siz tek alıcı olun

Bu günlerde gazetelerde ilginç ilanlara rastlanıyor. Bu ilanlar artık alıştığımız diğer ilanlardan farklı. Bir tanesinde "Villalarını satmak isteyenlere" hitap ediliyor ve şunlar söyleniyor- "Villanızı satmak isterseniz bize başvurun 5 milyondan 35 milyona kadar mişteriler hazır"

Emeği ile geçinmeye çalışan halkın karın doyurma hesabı yaptığı ülkemizde sınıflararası çelişkiyi bundan daha iyi görebilir miyiz? 5 milyonla 35 milyon lira arası bir parayı gözünü karpmadanverebilecek "bir sürü zengin hazır" diyor ilanı verenler.

Bir de şu ilana bakın. "ANADOLU ZENGİNLERİNE. Piyasadaki para darlığı nedeni ile İstanbul'da mülk almanın tam zamanıdır. Geniş imkan ve fırsatlarımızla hizmete hazırız. Lütfen teşrif edin size de kazandıralım"



Anadolu'da çiftliğini toprağını satıp İstanbul'a gelenlere sesleniyor herhalde ilan. İstanbul'un yağmalanmadık neresini satacaksa bu "hacıağalara".

Milyonlarca liralık edinenler ne kadar vergi verirler, kazançlarını nasıl düşük gösterirler bu ayrı bir iş. Ama kimse de "sen 10 milyonluk villa aldın, neden yılda 30 bin lira vergi veriyorsun demez.

Türkiye bu, vergiyi verenler gecekondu da, kaçıranlar villada oturur.



BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

Gangster filimlerindeki gibi ya da eski' oyun

Önce Elrom öldürüldü. Elrom'u kim tanırdı. İsrail'in İstanbul Başkonsolosu imiş. İsrail gizli servisinin önemli bir adamı imiş ki, eski Alman faşist harp suçlularının önde gelenlerinden olup Güney Amerika'da kaçak olarak yaşayan birini yıllar sonra yakalayıp İsrail e getirmişmiş. O güne kadar İstanbul'da ve bütün Türkiye'de birkaç ilgilinin dışında, kim tanıyor, hatta ismini biliyordu ki. Ama tanındı, bilindi, kaçırıldı ve öldürüldü. Dolaylı olarak Alman faşistlerinin de öcü alınmış oldu.

Dönem, 12 Mart dönemi idi. Kaçırma olayı, hükümet başkanlığı bildirileriyle bütün Türkiye'de gencecik okul çağındakilerden yaşlı dedelere kadar, adları kimbilir ne zaman, ne biçimde Emniyet arşivlerine girmiş tüm solculara karşı sorgusuz sualsiz tutuklamalara, işkencelere neden oldu. Terör havası bütün dehşetiyle yurt düzeyinde estirildi. İstenen elde edilmişti.

Elde edilmişti ama, olayın arka cephesini, gerçek yüzünü bilenler, anlayanlar, olayda rol almış veya belli bir rol oynatılmış olanlar da vardı elbet.

Öldürme olayında birinci derecede fail bir yüzbaşı idi. O sırada binlerce insan yakalandı, tutuklandı; ama her ne hikmetse, o bir türlü bulunamadı. Hâlâ da izi belli değil. Önceleri onunla işbirliği yapan arkadaşları, mahkemede onun ajan olduğunu söylediler. Olayın ikinci derecede kahramanlarından biri, Mahir Çayan ise bir evde kıstırıldı. Karşı evde görevlendirilen keskin nişancı komando subayı günlerce nöbet tuttu. Nihayet pencere önünde görününce çenesinden vuruverdi. Önce öldüğü ilân edildi, ama kısa zamanda yanlışlık farkedildi. Çayan'ın yerine arkadaşı, o zannıyla öldürülmüştü. Yanlışlık anlaşıldığı sıradaüstüne yüründü. Ancak gazetecilerin durmadan resim çektiği, halktan insanların seyrettiği ve resmi elbiselilerin dolup taştığı bir yerde her halde bir linç göze alınamazdı. O ise, öldürmeyin, söyleyeceklerim var, diyordu. Yaralı olarak hastaneye kaldırıldı. Askeri hastanede sıkıyönetimin kuş uçurmaz gözetim ve denetimi altında iken, kimbilir kimlerle ve nereden gelen telkinlerle göz mü yumuldu, başka şeyler mi oldu, her neyse dışardaki yakınları ile temas sağladığı ve kurtuluş ümitlerinin arttığı sonradan ortaya çıktı. Ve de, söyleyeceklerim var, diyen hiçbirşey söylemedi.

Daha sonra hapisanede tünel kazıldı. Herkesin ranzalarda üstüste yığıldığı Maltepe Askeri Cezaevinde, sabah akşam durmadan kontrol yapan cezaevi ilgililerinin resmen hiçbirşeyden haberi olmadan tonlarca toprak karyola altlarına yığılarak hapisane dışına kadar tünel açıldı. Tünelin ucu hapisanenin dışındaydı gerçi, ama garnizonun ta göbeğindeydi. Bir gece - nöbetçilerin azaltıldığı bir gece - bu tünelden kaçıldı. İstanbul ve Ankara Sıkıyönetim sınırları, giriş ve çıkışlardaki hiçbir ilgili gene resmen farkında olmaksızın aşıldı ve Karadeniz kıyılarına varıldı.

Burada, yabancı uyruklulardan rehinelerle birlikte bir dağ köyünde gene resmen kıstırıldılar, kelimenin tam anlamıyla. Kaçacakları hiçbir yer yoktu. İster istemez teslim olmak zorundaydılar. Oysa, havan topları, bazukalarla topluca imha edildiler, rehineler de birlikte. Olayın birinci perdesi kapandı.

Geçenlerde gazetelerde okuduk. İstanbul'da ilk kez evde kuşatıldığı sırada M. Çayan yerine yanlışlıkla arkadaşını vuran "güzide" subay genç yaşında erkenden emekli olmuş, bir silah ticarethanesi açmış, orda çalışırken, turnayı gözünden vuran bu ünlü nişancı sattığı silahların arasında birgün kurşunla taranarak delik deşik edilmiş. İddiaya göre bunu yapan veya yapanlar vaktile vurduğunun yandaşları imiş. Henüz kimse yakalanmadı mahkeme önüne çıkarılmadı. Nicelerini gördüğümüz gibi bunun da faili meçhul kalacağa benzer. Bu arada Kızıldere dağ köyündeki toplu imha sırasında, şimdi öldürülen emekli subayın yaptığının benzeri vazife yüklenen diğer bir "güzide" subayın da önceki gibi erkenden emekli olup onun da silah ticarethanesi açtığını, ona da sıranın kendisine geleceği yollu tehdit mektupları gönderildiği gazetelerde yazıldı.

12 Mart döneminde İstanbul'da Sıkıyönetim komutanı olan ve olup bitenlerin birinci derecede ilgilisi olduğu açık Türün paşa nam zat ise - ki kendileri daha sonra bir şirketin idare meclisinde görev almışlardır, şimdi ise AP milletvekilidirler - bu zat ise gazetelere beyanat veriyor şimdi, civlerini kanadı altına almak isteyen bir anaç tavuk edasıyla, bırakın onları, diyor, gelecekseniz bana gelin, benimle hesaplaşın, gelirseniz göreceğiniz de var.

Olay şimdilik bu safhada. Bakalım devran ne gösterir? Geçmişten günümüze süren bu hikayeyi hatırlamaktan maksadımız, ne bugün Çayan ve arkadaşlarının durumunu irdelemek ne de acıları yinelemek. Onlar gençliklerinin ateşi ve devrim adına tutkularıyla hayalleri ile gerçekleri birbirine karıştırıp asıl olayın bir yan unsuru oldular. Hataları sevaplarıyla şimdi tarih yapraklarındadırlar artık. Ama belki farkına bile varmaksızın, kanları pahasına birçok gerçeğin su yüzüne çıkmasına da yol açmışlardır ki, bugünün genç kuşağına bıraktıkları miras asıl bu olmalı ve benzeri durumlarla karşılaşan veya karşılaşma olasılığındaki herkesi derin derin düşündürmelidir.

Burada yan unsurlar değil, olayın kendisi tipik bir örnek olduğu ve günümüze de ışık tuttuğu için akılda kaldığı kadarıyla uzunca aktarıldı. İnsan ister istemez, göre göre kanıksadığımız içki yasağı dönemi Şikago gangsterlerini konu alan Amerikan filmlerini anımsıyor. Önce bir ölüm, sonra ölüm emrini verenin, olayı gören tanıkları ve emri icra edenleri öldürtmesi, sonra ikinci ölüm olayına adı karışanların ölümleri ve bu iş böylece uzar gider.

Anımsadığımız başka örnekler de var. Yakınlarda Malatya Belediye Başkanı, MC'cilerin toplu gayretiyle seçilmiş bağımsız Hamit Fendoğlu na bombalı bir mektup gönderildi. Adam ölür ölmez, düğmeye basmışçasına tüm Malatya'da birden harekete geçilip yakıldı, yıkıldı, öldürüldü, ölündü. Hâlâ bütün Malatya kibrit çaksan toptan tutuşacak gibi. Bugünlerde Emniyet Teşkilâtında geniş nakil ve tayinler yapıldı. Listeye bir göz gezdirirken eski bir anıyı, Malatya'yı anımsatan bir anıyı, isimleri dikkatle izleyenler hatırlamamış olamazlar. Yıllarca önce, gene Kıbrıs meselesinin alevlendirildiği 1955 günlerinde idi. İktidardakı Demokrat Parti'nin - şimdi AP'nin, devamı olmakla övündüğü DP'nin - militanları İstanbul'da bir gece Adalardan Sarıyer'e, Beykoz'dan Yedikule'ye kadar her köşede birden harekete geçmişler, yakmışlar, yıkmışlar, yağmalamışlar. sonuçta 7 Eylül sabahı İstanbul harp yerine dönmüştü. O zaman da tahrikçi, teşvikçi diye Menderes'in emriyle 50 kişilik bir solcu listesi hazırlanmış, içinde ölülerin de bulunduğu bu listeden yakalanan 44 kişi aylarca sorgusuz sualsiz hücrelerde tutuklu kalmıştı. Yerli azınlıklara karşı yürütülen 6-7 Eylül saldırısının görünür nedeni Atatürk'ün doğduğu Selânik'teki eve bomba konmuş olmasıydı. Türkiye Konsolosluğu'nun bahçesine bitişik bu eve bombayı koyanın Türk asıllı bir genç olduğu daha sonra ortaya çıktı. Yunan makamları ve mahkemesinin bu iddia ve kararı Yassıada mahkemelerinde de dolaylı olarak doğrulandı. Sonraları bu gencin özel bir anlaşma ile Türkiye'ye gitmesine müsaade edildi. O zamanki gencin adını hatırlayanlar şimdiki Emniyet tayin listesinde adını, teşkilatın en önünde bir yere atanmış olarak görünce o olayı da ister istemez anımsamışlardır.

Olaylardaki benzerlik dikkatten kaçmayacak kadar açık. Bütün bunların arkasındaki gerçek neden veya nedenlere gelince, dünü bir yana bırakırsanız, bugün 30 Ağustos yaklaşıyor ya, ordu yüksek kademelerindeki tayin ve terfi öncesinde, bu tayin, terfi veya emekliliklerin kendi durum ve konumlarını güçlendireceği veya gerileteceği düşüncesinde olan karanlık güçlerin, hem bir güç gösterisi ve iç hesaplaşması olabilir, hem de bu olaylar vesilesiyle, olayların gerçek nedeni ve failleri gözlerden gizlenerek gene sol'a karşı sürdürülen tahrikler için yeni malzeme sağlanmış olur. Diğer yandan, Devlet içindeki dayanaklarını MC'nin düşürülmesinden beri adım adım yitirme durumunda olanların kendi militanlarını yüreklendirmeye yardımcı olabilir, - Türkeş'in hemen her gün bu hükümetin kısa sürede düşürüleceği iddialarını hatırlayınız -, nihayet sol'da yer aldığını düşünen bazı safdiller "eylem"e geçmeye ve kendi öznel niyetleri ne olursa olsun, sonuçta karanlık emellere denk düşecek hareketlere özendirilebilir.

Bir taşla birkaç kuş. Tabii eğer hâlâ taş atıldığını bile bile dalda tüneyip beklemeye devam eden kuş kalmışsa.

GÖREV

Güneydoğu'da salgın hastalıklar önlenemiyor

Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde salgın hastalıklardan yatan çok sayıda yurttaşın yanında bölgede kronik olarak yerleşmiş tüberküloz, tifo ve sıtma hastalıklarının da önü alınamıyor.

Diyarbakır'da bir Tıp Fakültesi Hastanesi de bulunmasına rağmen yatak ve doktor sayısının yetersizliği yüzünden hastalara gerekli müdahaleler yapılamıyor. Tıp Fakültesi hastanesinin bir jeneratörünün bile bulunmaması elektrikler kesilince en acil müdahalelerin dahi yapılmasını önlüyor

20-30 bin kişiye bir doktorun düştüğü Bitlis-Hakkari gibi illerde en basit hastalıklar dahi ölümle sonuçlanabiliyor.

Urfa ilinin Akçakale ilçesinde uzun yıllardır önlenmeyen sıtma yerleşmiş bir hastalık haline geldi. Sıtmaya neden olan göletlerin ilaçlanması zor olmayan bir önlem olduğu halde bugüne kadar hiçbir şey yapılmadı. Yıllardır sivrisinek yatağı olan bataklıkların kurutulması, gerekli ilaçlamanın yapılması bölge halkının ısrarlarına rağmen sağlanamadı.

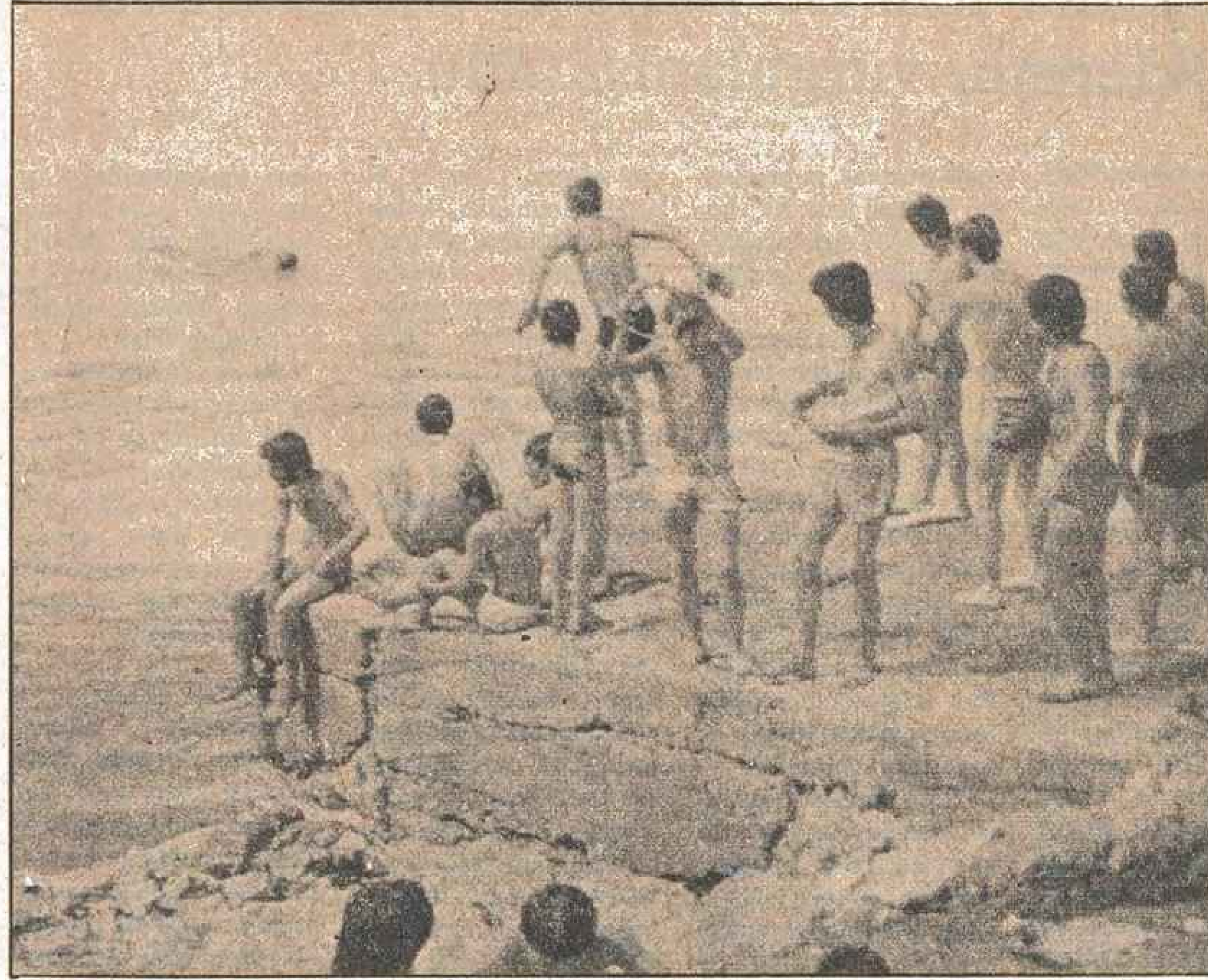
Salgın hastalıkların önünün alınmaması özellikle çocuk ölümlerinin artmasına neden oluyor. Yaz aylarında salgın hal alan sıtmanın basit ve kolay önlenebilecek bir hastalık olduğunu belirten bölge halkı devletin yurttaşlarının sağlığını korumak için hiç bir girişimde bulunmamasını tepkiyle karşılıyor.

İşçiler, emekçiler tatili hayal bile edemiyor

Tatil sadece patronların hakkı değildir

Anayasa Madde: 44

"Her çalışan dinlenme haklarına sahiptir. Ücretli hafta ve bayram tatili ve ücretli yıllık izin hakkı kanunla düzenlenir."



Türkiye'de her türlü sağlık koşullarından uzak denize giren çocuklar.

İSTANBUL'DA BİR AİLENİN BİR GÜNLÜĞÜNE DENİZE GİTMESİ 300 LİRAYA MAL OLUYOR. ASGARİ ÜCRET ALAN BİR EMEKÇİNİN HAFTANIN DÖRT GÜNÜ YEMEDEN İÇMEDEN ÇALIŞMASI GEREKİYOR.

Yaz sıcaklarının dayanılmaz hale geldiği bugünlerde gazetelerde sayfa sayfa tatil haberleri, ilanları çıkıyor. "Tatilimizi nerede geçirmemiz gerektiği" konusunda bize yardımcı (!) olmaya çalışan ilanlar tatil yapmak için gerekli parayı nereden ve nasıl bulacağımızdan hiç söz etmiyorlar.

Sağlık sorunlarıyla uğraşan bütün uzmanlar çalışan herkesin tatil yapması gerektiğini ısrarla belirtiyorlar. Bütün bir yıl çalışan işçi ve emekçiler vücutlarıyla birlikte sinir sistemlerini de dinlendirmek zorundalar. Yasaların ve toplu sözleşme hükümlerinin getirdiği yıllık izin hakkı gerçek bir dinlenme ve tatil için işçiler tarafından ne kadar kullanılabiliyor? Aldığı ücret yetmediği ve tatil olanağı bulamadığı için işçiler izin sürelerini ya gerçek bir tatil yapamadan geçiriyorlar ya da başka bir ek işde çalışarak daha çok yoruluyorlar.

Milyonlarca işçi ve emekçinin bu koşullar altında tatil yapması sadece bir hayal sayılıyor. Tatil yapmak yalnızca patronlara, büyük bürokratlara verilmiş bir hak sanki.

İstanbul'da iki çocuklu bir ailenin evinden çıkıp bir günlüğüne denizi gidip gelmesi en azından üçyüz lira tutuyor. Bir işçinin asgari ücretten ayda eline geçen paranın toplamı iki bin lira kadar. Bu durumda pazar günü bir denize gidebilmek için o haftanın dört günü yemeden içmeden çalışmak gerekiyor.

Yıllık iznini bir deniz kenarında geçirmek ise neredeyse düşünülemeyecek bir şey. Bodrum'a, Marmaris'e ya da başka bir deniz kenarına gidip bir hafta kalmak, yol, yatak ve yemek paralarıyla 8-10 bin lirayı buluyor.

Bütün bir yıl çalışma sonunda biriktirilebilecek parayla tatil yapmak ne mümkün. O halde milyonlarca işçi ve emekçiye bu düzen içinde bu sıcaklarda ter içinde çalışmaktan başka çözüm getirilmiyor.

Tatil yapmak herkesin hakkıdır

Sosyalist ülkelerde her vatandaş tatile çıkma olanağına sahiptir

Anayasa her ne kadar "Her çalışan dinlenme hakkına sahiptir" diyorsa da bu hüküm Anayasa'nın diğer bir çok maddesi gibi kağıt üzerinde kalmaya mahkum. Çünkü her çalışan değil dinlenme, karnını bile doğru dürüst doyurma olanağına sahip değil ülkemizde. Konut kiralarının, gıda maddeleri fiyatlarının başıbozuk, her türlü denetimden uzak bir biçimde arttığı bir ortamda asgari ücretten maaş alan bir emekçi nasıl geçinip, çoluğunun çocuğunun karnını doyursun.

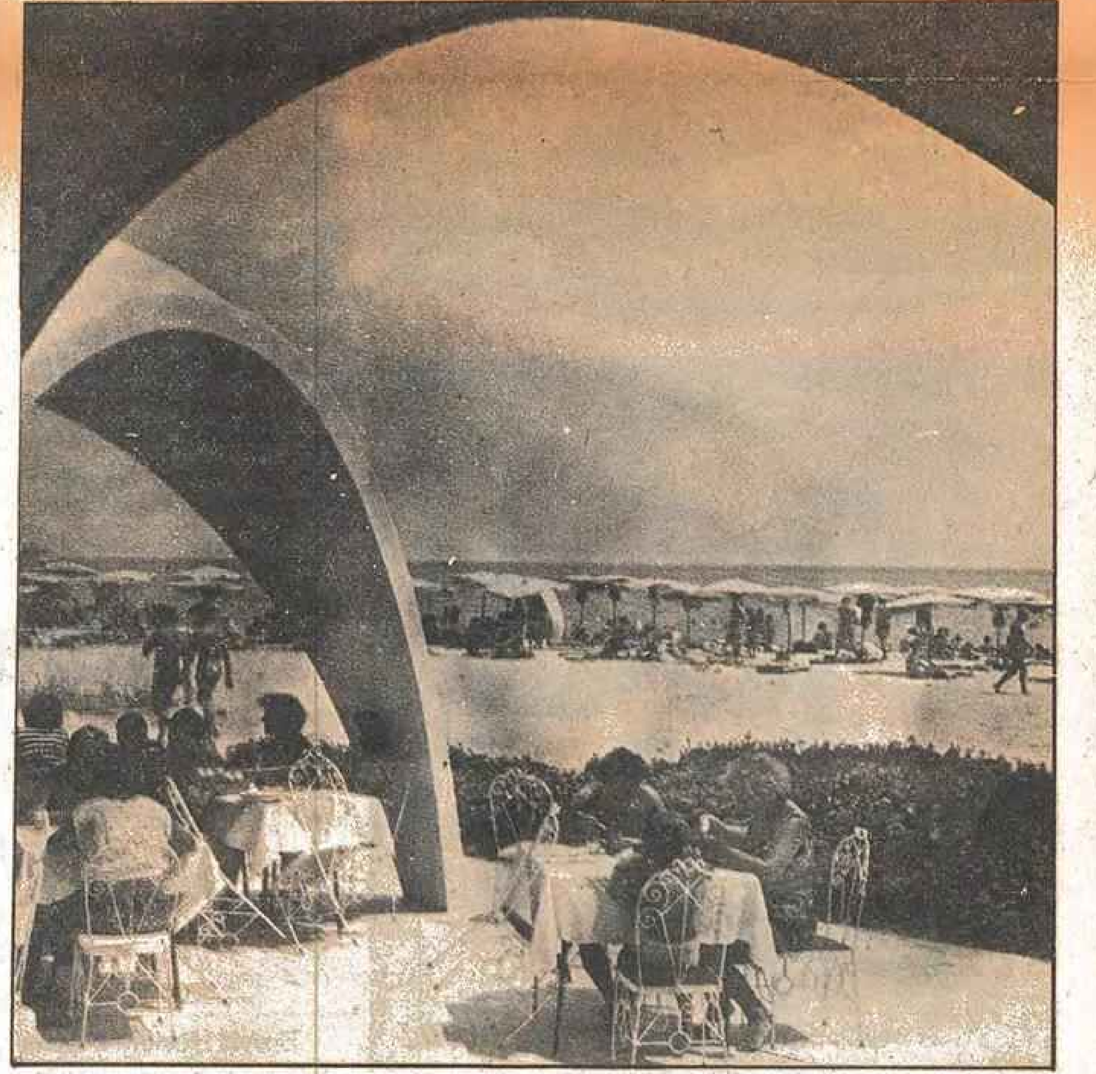
Bu nedenle Türkiye'de emekçilerin büyük bir bölümü kağıt üzerinde olduğu halde dinlenme hakkından yararlanamamakta. Hatta yıllık izinlerinde başka işlerde çalışıp gelişlerini artırma çabasında olanların sayısı da oldukça fazla. Oysa yapılan araştırmalar bir yıl boyunca çalışan bir insanın kesinlikle bir ay dinlenmesi gerektiğini ortaya çıkartıyor. Özellikle kapitalist ve azgelişmiş ülkelerde işçi ve emekçilerin bedenleri ile birlikte ruhsal yapıları da yoruluyor, sömürülüyor, sinir sistemleri bozuluyor. Hatta öyle oluyor ki, bedensel yorgunluk ikinci planda kalıyor, ruhsal yorgunluk ve birlikte getirdiği sorunlar öne geçebiliyor.

Tıp dünyasının önde gelenleri, hemen bütün hastalıkların kökeninde sinir sistemindeki aksamaların etkin olduğu konusunda görüş birliği içindedirler. İşçi ve emekçilere, sinir sistemlerini dinlendirebilmek için yıllık izin öneriyorlar.

Öneriyorlar ama yukarda da belirttiğimiz gibi Türkiye de işçi ve emekçilerin parasal olarak tatil yapmaya olanakları yok. Ölesiye çalışıp, ancak ölmeyecek kadar para kazanabilen emekçilerin ürettikleri mallara sahip olmamanın, çocuklarını yetiştirememenin, pahalılığın, horlanmanın ağır baskısı altında beden sağlıkları kadar ruh sağlıkları da bozulmaktadır. İşçilerin beden ve ruh sağlığı ile uğraşmak devletin görevi olduğu halde, devlet bu görevini yerine getirmemekte emekçileri patronların eline ve insafına bırakmaktadır.

Sosyalist ülkelerde ise herkese insanca ve eşit davranıldığı için herkesin tatil yapma hakkı kesin olarak sağlanmış durumda. Herkesin yararlanabileceği modern tatil siteleri, dinlenme evleri, kıyı kentleri, dağ sporları merkezleri, kaplıcalar vb. belirli düşük fiyatlarla herkesin yararlanmasına açık tutuluyor.

Tatil hakkından yararlanan işçi ve emekçiler çalışmalarında daha verimli olmakta, beden ve ruh sağlıkları kolayca bozulmamaktadır.



Sosyalist ülkelerde herkesin eşit koşullarda ucuza yararlanabildiği modern tatil köyleri.